

І знову тривога

Олександр Чалий

Знову чую тривогу цю кляту,
і до себе дітей пригортаю.
Повели нас неначе на страту,
і стріляють у того, хто скраю.

Знову виє сирена відбою,
на цей раз ми живими лишились,
нам ночами немає спокою,
та боятися вже заморились.

Знову виє ця дика тривога,
від якої у нас перевтома,
в коридорі помита підлога,
ми сьогодні залишимося вдома.

Знову виє сирена надворі,
знову місто зализує рани,
заховалися ми в коридорі,
і на завтра будуємо плани.

2025 р